

JC/GL/2017/16

16/01/2018

Wytyczne końcowe

Wspólne wytyczne wydane na mocy art. 25 rozporządzenia (UE) 2015/847 dotyczące środków, które dostawcy usług płatniczych powinni podjąć w celu wykrycia brakujących lub niekompletnych informacji o płatniku lub odbiorcy, oraz procedur, które powinni wprowadzić w celu zarządzania transferem środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje wymaganych informacji

Wspólne wytyczne wydane na mocy art. 25 rozporządzenia (UE) 2015/847 dotyczące środków, które dostawcy usług płatniczych powinni podjąć w celu wykrycia brakujących lub niekompletnych informacji o płatniku lub odbiorcy, oraz procedur, które powinni wprowadzić w celu zarządzania transferem środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje wymaganych informacji

Status niniejszych wspólnych wytycznych

Niniejszy dokument zawiera wspólne wytyczne opublikowane zgodnie z art. 16 oraz art. 56 akapit 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE; rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych); oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych): „Rozporządzenia w sprawie EUN”. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzeń w sprawie EUN właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.

Wspólne wytyczne przedstawiają stanowisko EUN w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo unijne w konkretnym obszarze. Właściwe organy, wobec których mają zastosowanie wspólne wytyczne, powinny ich przestrzegać przez odpowiednie włączenie do swoich praktyk nadzorczych (np. przez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzoru), w tym także w przypadku, gdy wspólne wytyczne skierowane są głównie do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzeń w sprawie EUN właściwe organy muszą powiadomić odpowiedni EUN, czy stosują się lub czy zamierzają zastosować się do niniejszych wspólnych wytycznych, a jeśli nie stosują się ani nie zamierzają stosować się do nich, muszą przekazać stosowne uzasadnienie, w terminie do 16.03.2018 (dwóch miesięcy od dnia publikacji). W przypadku braku powiadomienia w tym terminie, odpowiedni EUN uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przysyłać na adres [compliance@eba.europa.eu, compliance@eiopa.europa.eu oraz compliance@esma.europa.eu], powołując się na numer dokumentu „JC/GL/2017/16”. Wzór powiadomień dostępny jest na stronach internetowych EUN. Powiadomienia powinny być przekazywane przez osoby

odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów.

Powiadomienia zostaną opublikowane na stronach internetowych EUN zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzeń w sprawie EUN.

Tytuł I — Przedmiot, zakres i definicje

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze wytyczne skierowane są do:
 - a) dostawców usług płatniczych (DUP) określonych w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2015/847, w którym działają w charakterze DUP odbiorcy, oraz pośredniczących dostawców usług płatniczych (PDUP) określonych w art 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2015/847; oraz
 - b) właściwych organów odpowiedzialnych za nadzorowanie DUP i PDUP w zakresie wypełniania swoich obowiązków zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847.
2. Niniejsze wytyczne:
 - a) określają czynniki, które DUP i PDUP powinni uwzględnić przy ustanawianiu i wprowadzaniu procedur mających na celu wykrycie transferów środków pieniężnych, w przypadku których brakuje wymaganych informacji o odbiorcy i/lub płatniku, oraz zarządzanie takimi transferami, aby zapewnić skuteczność takich procedur; oraz
 - b) określają, co DUP i PDUP powinni zrobić w zakresie zarządzania ryzykiem prania pieniędzy (ML) lub finansowania terroryzmu (TF) w przypadku braku lub niekompletności wymaganych informacji o płatniku i/lub odbiorcy.
3. Właściwe organy powinny korzystać z niniejszych wytycznych przy dokonywaniu oceny adekwatności procedur i środków przyjętych przez DUP i PDUP zgodnie z art. 7, 8, 11 oraz 12 rozporządzenia (UE) 2015/847.
4. DUP, PDUP oraz właściwe organy powinny również korzystać z niniejszych wytycznych, aby zapewnić zgodność z art. 9 i art. 13 rozporządzenia (UE) 2015/847.
5. Czynniki i środki opisane w niniejszych wytycznych nie są wyczerpujące. DUP i PDUP powinni odpowiednio uwzględnić inne czynniki i środki.
6. Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do środków ograniczających nałożonych w drodze rozporządzeń opartych na art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, takich jak rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, rozporządzenie (WE) nr 881/2002 oraz rozporządzenie (UE) nr 356/2010 („europejski system sankcji”).

Definicje

7. O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w dyrektywie (UE) nr 2015/849 i rozporządzeniu (UE) 2015/847 mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:
- a) „właściwe organy” oznaczają organy odpowiedzialne za zapewnienie wypełniania przez DUP i PDUP wymogów rozporządzenia (UE) 2015/847;
 - b) „ryzyko” oznacza skutki i prawdopodobieństwo wystąpienia ML/TF;
 - c) „czynniki ryzyka” oznaczają zmienne, które albo same w sobie, albo w połączeniu mogą zwiększać lub zmniejszać ryzyko ML/TF, wynikające z danego stosunku gospodarczego, sporadycznej transakcji lub transferu środków pieniężnych;
 - d) „podejście oparte na analizie ryzyka” oznacza podejście, w którym właściwe organy, DUP i PDUP określają, oceniają i rozumieją ryzyka ML/TF, na które narażone są DUP i PDUP, i podejmują środki w zakresie przeciwdziałania ML/TF proporcjonalne do tych ryzyk;
 - e) „informacje brakujące” oznaczają informacje o płatniku lub odbiorcy wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847, które nie zostały przekazane;
 - f) „informacje niekompletne” oznaczają informacje o płatniku lub odbiorcy wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847, które zostały przekazane tylko częściowo;
 - g) „monitorowanie w czasie rzeczywistym” odnosi się do monitorowania dokonanego:
 - i) przed uznaniem środków pieniężnych na rachunku płatniczym odbiorcy u DUP odbiorcy,
 - ii) przed udostępnieniem środków pieniężnych odbiorcy przez DUP otrzymującego środki pieniężne, w przypadku gdy odbiorca nie posiada rachunku płatniczego u DUP odbiorcy, lub
 - iii) przed dokonaniem transferu środków pieniężnych przez PDUP w imieniu DUP płatnika lub innego PDUP, w przypadku gdy DUP jest PDUP;
 - h) „monitorowanie ex post” odnosi się do monitorowania dokonanego:
 - i) po uznaniu środków pieniężnych na rachunku płatniczym odbiorcy u DUP odbiorcy,
 - ii) po udostępnieniu środków pieniężnych odbiorcy przez DUP odbiorcy lub przekazaniu ich przez PDUP, w przypadku gdy odbiorca nie posiada rachunku płatniczego u DUP odbiorcy, lub

- iii) po dokonaniu transferu środków pieniężnych przez PDUP w imieniu DUP płatnika lub innego PDUP, w przypadku gdy DUP jest PDUP.

Tytuł II - Wykrywanie brakujących informacji i zarządzanie transferem środków pieniężnych, w przypadku których brakuje informacji

ROZDZIAŁ I: Uwagi ogólne

Określenie obowiązków zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847

8. Dla każdego transferu środków pieniężnych DUP powinien określić, czy działa w charakterze DUP płatnika, DUP odbiorcy czy PDUP. W ten sposób określone zostaną informacje towarzyszące transferowi środków pieniężnych oraz kroki, jakie DUP lub PDUP podejmie, aby zastosować się do rozporządzenia (UE) 2015/847.

Polecenia zapłaty

9. W przypadku gdy transfer środków pieniężnych jest poleceniem zapłaty określonym w art. 3 ust. 9 lit. b) rozporządzenia (UE) 2015/847, DUP odbiorcy powinien przesłać DUP płatnika wymagane informacje o płatniku i odbiorcy w ramach przyjęcia polecenia zapłaty. DUP odbiorcy oraz PDUP mogą wówczas przyjąć, że spełnione zostały wymogi dotyczące informacji określone w art. 4 ust. 2 i 4 oraz art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2015/847.

Stosowanie odstępstw i wyjątków zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847

10. DUP oraz PDUP muszą stosować się do rozporządzenia (UE) 2015/847 w odniesieniu do wszystkich transferów środków pieniężnych, które są przynajmniej częściowo wykonywane środkami elektronicznymi, bez względu na używany system przesyłania komunikatów lub system płatności i rozrachunku, chyba że rozporządzenie (UE) 2015/847 określa wyjątki i odstępstwa.
11. W celu skorzystania z tych wyjątków i odstępstw, DUP oraz PDUP powinni mieć wprowadzone systemy i kontrole zapewniające spełnienie warunków stosowania tych wyjątków i odstępstw. DUP i PDUP, którzy nie mogą stwierdzić, czy warunki stosowania tych wyjątków zostały spełnione, powinni stosować się do rozporządzenia (UE) 2015/847 w odniesieniu do wszystkich transferów środków pieniężnych.

Art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/847

12. Aby zastosować odstępstwo zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/847:
 - a) DUP odbiorcy powinni mieć możliwość określenia, czy DUP płatnika posiada siedzibę w Unii lub państwie członkowskim EOG; oraz
 - b) PDUP powinni mieć możliwość określenia, czy DUP płatnika i DUP odbiorcy posiadają siedzibę w Unii lub państwie członkowskim EOG.
13. DUP i PDUP powinni traktować kraje, które należą do Jednolitego Obszaru Płatności w Euro (SEPA) ale nie są państwami członkowskimi Unii ani EOG, jako kraje trzecie. Jeśli państwo członkowskie zawarło dwustronną umowę z krajem trzecim lub terytorium poza Unią

zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) 2015/847, DUP i PDUP w danym państwie członkowskim mogą traktować transfery środków pieniężnych z lub do takiego kraju trzeciego lub terytorium jako krajowe transfery środków pieniężnych.

Art.2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/847

14. Przy stosowaniu wyjątku określonego w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/847, DUP i PDUP powinni dopilnować, aby transferowi środków pieniężnych towarzyszył numer karty, instrumentu lub urządzenia cyfrowego, na przykład Podstawowy Numer Rachunku (PAN), oraz aby numer ten był przekazywany w sposób pozwalający na prześledzenie drogi transferu do płatnika.
15. W przypadku, gdy karta, instrument lub urządzenie mogą zostać użyte w celu wykonania zarówno transferu środków pieniężnych między osobami jak i płatności za towary lub usługi, DUP i PDUP będą mogli skorzystać z tego wyjątku wyłącznie jeśli mogą wykazać, że transfer środków pieniężnych nie jest transferem środków pieniężnych pomiędzy osobami, ale stanowi płatność za towary i usługi.

Art. 5, art. 6 i art. 7 rozporządzenia (UE) 2015/847

16. W celu zastosowania zasad określonych w art. 5, art. 6 i art. 7 rozporządzenia (UE) 2015/847 w stosunku do transferów środków pieniężnych nieprzekraczających 1 000 EUR, DUP i PDUP powinni mieć wprowadzone polityki i procedury wykrywania transferów środków pieniężnych, które wydają się być powiązane. DUP i PDUP powinni traktować transfery środków pieniężnych jako powiązane, jeśli takie transfery środków pieniężnych są wykonywane:
 - a) z tego samego rachunku płatniczego na ten sam rachunek płatniczy lub, jeśli transfer nie jest dokonywany na rachunek płatniczy lub z rachunku płatniczego, od tego samego płatnika do tego samego odbiorcy; oraz
 - b) w odpowiednio krótkim terminie, który powinien zostać ustalony przez DUP w sposób współmierny do ryzyka ML/TF, na jakie narażona jest jego działalność.
17. DUP i PDUP powinni określić, czy inne scenariusze mogą również doprowadzić do powiązanych transakcji i, jeśli tak, uwzględnić je w swojej polityce i swoich procedurach.

Proporcjonalność i ocena ryzyka całości działalności

18. DUP i PDUP powinni ustanowić i utrzymać skuteczną politykę i skuteczne procedury zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847. Polityka i procedury powinny być proporcjonalne do charakteru, rozmiaru i złożoności działalności DUP lub PDUP oraz współmierne do ryzyka ML/TF, na które narażone są DUP lub PDUP w związku z:
 - a) rodzajem obsługiwanych klientów;
 - b) charakterem świadczonych produktów i usług;
 - c) obszarami świadczenia usług;

- d) używanymi kanałami dostaw;
 - e) liczbą DUP i PDUP regularnie nieprzekazujących wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy;
 - f) złożonością łańcuchów płatności, w które ingerują w związku ze swoim modelem biznesowym; oraz
 - g) przetwarzaną wielkością i wartością transakcji.
19. DUP i PDUP oceniając ryzyko ML/TF, na które są narażeni, powinni odnieść się do wspólnych wytycznych EUN wydanych na mocy art. 17 i art. 18 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849 dotyczących uproszczonych i wzmocnionych środków należytej staranności wobec klienta oraz czynników, które instytucje kredytowe i finansowe powinny uwzględnić podczas oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanego z poszczególnymi stosunkami gospodarczymi i sporadycznymi transakcjami (wytyczne dotyczące czynników ryzyka).¹

Polityka i procedury

20. DUP i PDUP powinni upewnić się, że ich polityka i procedury:
- a) wyraźnie określają:
 - i) z których kryteriów korzystają, aby stwierdzić, czy ich usługi i instrumenty płatnicze są objęte zakresem określonym w rozporządzeniu (UE) 2015/847,
 - ii) które ich usługi i instrumenty płatnicze są objęte zakresem określonym w rozporządzeniu (UE) 2015/847, a które nie są,
 - iii) które transfery środków pieniężnych muszą być monitorowane w czasie rzeczywistym, a które transfery środków pieniężnych mogą być monitorowane ex post i dlatego,
 - iv) obowiązki członków personelu, w przypadku gdy wykryją, że brakuje informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847, oraz procesy, które powinni stosować;
 - v) które informacje odnoszące się do transferów środków pieniężnych muszą być rejestrowane, jak te informacje powinny być rejestrowane i gdzie;
 - b) zostały zaaprobowane przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla DUP lub PDUP zdefiniowaną w art. 3 ust. 12 dyrektywy (UE) 2015/849;

¹ <https://esas-joint-committee.europa.eu/Pages/Guidelines/Joint-Guidelines-on-Risk-Factors.aspx>

- c) były dostępne wszystkim stosownym członkom personelu, w tym osobom odpowiedzialnym za przetwarzanie transferów środków pieniężnych; DUP i PDUP powinny zapewnić, odpowiednie przeszkolenie wszystkich stosownych członków personelu w zakresie stosowania tej polityki i tych procedur; oraz
- d) były poddawane regularnie przeglądowi, poprawie, jeśli to konieczne, oraz aktualizacji. DUP mogą w miarę możliwości opierać się na istniejącej polityce i istniejących procedurach, aby spełnić obowiązki zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847.

ROZDZIAŁ II: Obowiązki PDUP i DUP odbiorcy

Kontrola dopuszczalnych znaków lub danych wejściowych

(art. 7 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/847)

21. DUP i PDUP powinni monitorować transfery środków pieniężnych w celu wykrycia, czy znaki lub dane wejściowe stosowane przy przekazywaniu informacji o płatniku i odbiorcy są zgodne z konwencją danego systemu przesyłania komunikatów lub systemu płatności i rozrachunku użytego do przetwarzania transferu środków pieniężnych.² Kontroli takich należy dokonywać w czasie rzeczywistym.
22. DUP i PDUP mogą zakładać, że stosują się odpowiednio do art. 7 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/847, jeśli są przekonane i mogą wykazać właściwym organom, że rozumieją zasady walidacji systemu przesyłania komunikatów lub systemu płatności i rozrachunku oraz że konwencja tego systemu oznacza, że system:
 - a) zawiera wszystkie pola konieczne do uzyskania informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847. Na przykład DUP i PDUP mogą traktować Międzynarodowy Numer Rachunku Bankowego (IBAN) lub, w przypadku dokonywania transferu środków pieniężnych przy użyciu karty płatniczej, numer tej karty (na przykład PAN) jako numer rachunku płatniczego, pod warunkiem, że używany numer pozwala na śledzenie drogi transferu środków pieniężnych do płatnika lub odbiorcy;
 - b) automatycznie uniemożliwia wysyłanie lub otrzymywanie transferów środków pieniężnych w przypadku wykrycia niedopuszczalnych znaków lub danych wejściowych; oraz
 - c) zaznacza odrzucone transfery środków pieniężnych w celu dokonania ich ręcznego przeglądu i przetworzenia.
23. W przypadku gdy system przesyłania komunikatów lub system płatności i rozrachunku DUP lub PDUP nie spełnia wszystkich kryteriów przewidzianych w pkt. 22 niniejszych wytycznych, DUP lub PDUP powinni wprowadzić kontrole w celu zminimalizowania nieprawidłowości.

Kontrole brakujących informacji

(Art. 7 ust. 2 oraz art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847)

Skuteczne procedury

24. DUP i PDUP muszą wprowadzić skuteczne procedury wykrywające brak wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy.³
25. Procedury te, aby być skuteczne, powinny
 - a) umożliwić DUP lub PDUP rozpoznanie informacji nie mających znaczenia;

² Art. 7 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/847.

³ Art. 7 ust. 2 oraz art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847.

- b) uwzględniać łączne stosowanie monitorowania w czasie rzeczywistym i monitorowania ex post; oraz
- c) umożliwić ostrzeżenie DUP lub PDUP o wskaźnikach wysokiego ryzyka.

Informacje nie mające znaczenia

- 26. DUP i PDUP powinni traktować informacje niemające znaczenia tak jak informacje brakujące. Przykłady informacji niemających znaczenia obejmują ciągi przypadkowych znaków (np. „xxxxx” lub „ABCDEFGG”) lub oznaczenia, które w sposób oczywisty nie mają sensu (np. „Inny” lub „Mój klient”), nawet jeśli informacje te zostały podane z użyciem znaków lub danych wejściowych zgodnych z konwencją systemu przesyłania komunikatów lub systemu płatności i rozrachunku.
- 27. W przypadku gdy DUP lub PDUP korzystają z wykazu powszechnie stosowanych terminów, które nie mają znaczenia, powinni oni dokonywać okresowego przeglądu tych wykazów, aby upewnić się, że pozostają one aktualne. W takich przypadkach nie oczekuje się, że DUP lub PDUP będą dokonywali ręcznego przeglądu transakcji w celu wykrycia informacji nie mających znaczenia.

Monitorowanie w czasie rzeczywistym i monitorowanie ex post

- 28. DUP i PDUP powinni odnieść się do czynników ryzyka określonych w pkt. 18, aby zapewnić, że ich podejście do monitorowania, w tym poziomu i częstotliwości monitorowania ex-post i monitorowania w czasie rzeczywistym, jest współmierne do ryzyka ML/TF, na które są narażeni. W związku z tym DUP i PDUP powinni określić, które czynniki wysokiego ryzyka lub połączenia czynników wysokiego ryzyka będą wiązały się z monitorowaniem w czasie rzeczywistym, a które będą wiązały się z ukierunkowanym przeglądem ex post (zob. również pkt. 30). W przypadkach budzących określone obawy, transfery środków pieniężnych należy zawsze monitorować w czasie rzeczywistym.
- 29. Oprócz monitorowania w czasie rzeczywistym i ukierunkowanego monitorowania ex post określonych w pkt. 28, DUP i PDUP powinni wykonywać regularne przeglądy ex post losowo wybranych próbek pobranych z wszystkich przetworzonych transferów środków pieniężnych.

Wskaźniki wysokiego ryzyka

- 30. Systemy DUP i PDUP należy konfigurować w sposób powodujący wydanie ostrzeżenia w przypadku wykrycia wskaźnika podwyższonego ryzyka. Wskaźniki wysokiego ryzyka mogą obejmować w szczególności:
 - a) transfer środków pieniężnych, który przekracza określony próg wartości. DUP i PDUP decydując o wartości progowej, powinni określić co najmniej średnią wartość transakcji, które rutynowo przetwarzają, oraz jaka transakcja stanowi nietypowo znaczną transakcję, uwzględniając swój określony model biznesowy;
 - b) transfery środków pieniężnych, w przypadku których DUP płatnika lub DUP odbiorcy posiada siedzibę w kraju związanym z wysokim ryzykiem PL/TF, w tym w szczególności

w krajach określonych przez Komisję Europejską jako kraje wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849. DUP i PDUP określając kraje związane z wysokim ryzykiem ML/TF, uwzględnią wytyczne EUN dotyczące czynników ryzyka;

- c) przypadki nieprzestrzegania przez DUP lub PDUP płatnika przepisów AML/CFT, bez względu na to, kto jest wcześniejszym DUP w łańcuchu płatności;
- d) transfery środków pieniężnych od DUP lub PDUP zidentyfikowanego jako wielokrotnie nieprzekazujący wymaganych informacji o płatniku bez podania uzasadnionego powodu (zob. pkt. 47-55) lub od DUP lub PDUP, który jest już znany z kilkakrotnego nieprzekazania wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy bez podania uzasadnionej przyczyny, nawet jeśli nie były to przypadki wielokrotnie;
- e) transfery środków pieniężnych, w przypadku których brakuje nazwy płatnika lub odbiorcy.

Zarządzanie transferami środków pieniężnych, w przypadku których brakuje informacji lub w przypadku których znaki bądź dane wejściowe są niedopuszczalne (art. 8 oraz art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/847)

- 31. DUP i PDUP powinni wprowadzić skuteczne procedury oparte na analizie ryzyka, aby stwierdzić, czy transfer środków pieniężnych powinien zostać wykonany, odrzucony czy wstrzymany, w przypadku gdy podczas monitorowania w czasie rzeczywistym ujawnione zostaje, że brakuje wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy lub zostały one przekazane w użyciu niedopuszczalnych znaków lub danych wejściowych.
- 32. W celu stwierdzenia, czy transferu środków pieniężnych powinien zostać odrzucony, wstrzymany lub wykonany zgodnie z art. 8 i art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/847, DUP lub PDUP powinni wziąć pod uwagę ryzyko ML/TF związane z danym transferem środków pieniężnych zanim zdecydują się na właściwy kierunek działania. DUP i PDUP powinni wziąć pod uwagę w szczególności, czy:
 - a) rodzaj brakujących informacji budzi obawy związane z ML/TF; oraz
 - b) zidentyfikowany został jeden wskaźnik wysokiego ryzyka lub więcej wskaźników wysokiego ryzyka, które mogą wskazywać na to, że transakcja stanowi wysokie ryzyko związane z ML/TF lub budzi podejrzenia dotyczące ML/TF (zob. pkt. 30).

W przypadku gdy DUP lub PDUP podjęli decyzję uwzględniającą ryzyko zgodnie z pkt. 28 niniejszych wytycznych, aby monitorować transfery środków pieniężnych ex post, powinni oni stosować wskazówki określone w pkt. 40-43.

DUP lub PDUP odrzuca transfer

- 33. W przypadku gdy DUP lub PDUP decyduje się odrzucić transfer środków pieniężnych, nie musi żądać przekazania brakujących informacji, ale powinien podać powody uzasadniające odrzucenie transferu wcześniejszemu DUP w łańcuchu płatności.

DUP lub PDUP wstrzymuje transfer

34. W przypadku gdy DUP lub PDUP decyduje się wstrzymać transfer środków pieniężnych, powiadomi on wcześniejszego DUP w łańcuchu płatności o tym, że transfer środków pieniężnych został wstrzymany i zażąda od wcześniejszego DUP w łańcuchu płatności przekazania brakujących informacji o płatniku lub odbiorcy lub przekazania tych informacji przy użyciu dopuszczalnych znaków lub danych wejściowych.
35. DUP lub PDUP żądając brakujących informacji powinien nakreślić wcześniejszemu DUP w łańcuchu dostaw odpowiedni termin, w którym informacje powinny zostać przekazane. Zasadniczo termin ten zwykle nie powinien być dłuższy niż trzy dni robocze w przypadku transferów środków pieniężnych realizowanych w EOG oraz pięć dni roboczych w przypadku transferów środków pieniężnych otrzymanych spoza EOG. Konieczne mogą okazać się dłuższe terminy, jeśli łańcuchy płatności są bardziej skomplikowane.
36. Gdyby żądane informacje nie napływały, DUP lub PDUP powinien rozważyć wysłanie upomnienia wcześniejszemu DUP w łańcuchu płatności. W związku z tym DUP lub PDUP może zdecydować się poinformować wcześniejszego DUP w łańcuchu płatności, że jeśli wymagane informacje nie zostaną przekazane w dodatkowo wyznaczonym terminie, wcześniejszy DUP w łańcuchu płatności może podlegać wewnętrznemu monitorowaniu wysokiego ryzyka (zob. pkt. 30) oraz być traktowany jako wielokrotnie nieprzekazujący wymaganych informacji zgodnie z art. 8 pkt. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847.
37. W przypadku gdy wymagane informacje nie zostaną przekazane w ustalonym terminie, DUP lub PDUP zgodnie ze swoją polityką i swoimi procedurami opartymi na analizie ryzyka powinien:
 - a) zdecydować, czy odrzucić czy wykonać transfer;
 - b) rozważyć, czy nieprzekazanie wymaganych informacji przez wcześniejszego DUP w łańcuchu dostaw budzi podejrzenia; oraz
 - c) w przyszłości rozważyć sposób traktowania wcześniejszego DUP w łańcuchu dostaw dla celów zgodności z przepisami AML/CFT.
38. DUP i PDUP powinni dokumentować i rejestrować wszystkie działania i powody uzasadniające podjęcie lub nie podjęcie takich działań, tak aby mogli później odpowiedzieć na możliwe żądania właściwych organów o udzielenie informacji dotyczących stosowania się do legalnie wiążących aktów unijnych, na przykład w przypadku gdy w wyniku działań podjętych zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/847, DUP lub PDUP nie ma możliwości wypełniania stosownych obowiązków określonych w art. 83 i art. 84 dyrektywy (UE) 2015/2366 jako włączony do obowiązujących krajowych ram prawnych.

DUP lub PDUP wykonuje transfer

39. W przypadku gdy DUP lub PDUP wykonuje transfer środków pieniężnych lub wykryje ex post, że brakuje wymaganych informacji lub zostały one przekazane z użyciem niedopuszczalnych znaków, powinien zażądać on od wcześniejszego DUP w łańcuchu dostaw przekazania brakujących informacji o płatniku lub odbiorcy bądź przekazania tych

informacji z użyciem dopuszczalnych znaków lub danych wejściowych po dokonaniu transferu.

40. DUP lub PDUP, który dowiaduje się w trakcie monitorowania w czasie rzeczywistym, że brakuje wymaganych informacji, ale decyduje się wykonać transfer środków pieniężnych uwzględniając wszystkie stosowne ryzyka, powinien udokumentować powód uzasadniający wykonanie transferu.
41. DUP lub PDUP żądając brakujących informacji powinien postępować zgodnie z pkt. 36 niniejszych wytycznych.
42. W przypadku gdy wymagane informacje nie napływają w terminie określonym przez DUP lub PDUP, DUP lub PDUP zgodnie ze swoją polityką i swoimi procedurami opartymi na analizie ryzyka powinien rozważyć w przyszłości sposób traktowania wcześniejszego DUP w łańcuchu dostaw dla celów zgodności z przepisami AML/CFT.
43. DUP lub PDUP powinien dokumentować i rejestrować wszystkie działania i powody uzasadniające podjęcie lub nie podjęcie takich działań, tak aby mógł on później odpowiedzieć na możliwe żądania organów.

Identyfikowanie i zgłaszanie podejrzanych transakcji (art. 9 oraz art. 13 rozporządzenia (UE) 2015/847)

44. DUP lub PDUP powinny ocenić, czy transfer środków pieniężnych jest podejrzany biorąc pod uwagę kryteria określone prawem unijnym, przepisami prawa krajowego oraz swoimi własnymi wewnętrznymi zasadami polityki i procedurami w zakresie AML/CFT.
45. DUP i PDUP powinni mieć na uwadze, że brakujące lub niedopuszczalne informacje nie mogą same budzić podejrzeń w zakresie ML/TF. DUP lub PDUP decydując, czy transfer środków pieniężnych budzi podejrzenia, powinien zastosować całościową ocenę wszystkich czynników ryzyka ML/TF związanych z transferem środków pieniężnych, w tym określonych w pkt. 30, w stopniu w jakim są one znane, oraz zwróci szczególną uwagę na transfery środków pieniężnych, które są prawdopodobnie obarczone wyższym ryzykiem ML/TF.
46. DUP i PDUP powinni mieć możliwość wykazania, że stosują się bezpośrednio do obowiązującego prawa unijnego oraz przepisów prawa krajowego w zakresie AML/CFT. W niektórych przypadkach przepisy prawa krajowego mogą wymagać podjęcia przez nich dodatkowych działań, na przykład zgłaszania nietypowych transakcji, które mogą budzić podejrzenia dotyczące ML/TF.

Wielokrotne nieprzekazywanie informacji przez DUP lub PDUP oraz kroki, które należy podjąć (art. 8 ust. 2 oraz art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847)

Kiedy DUP lub PDUP uważany jest za „wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji”?

47. DUP i PDUP powinni wprowadzić politykę i procedury identyfikujące DUP i PDUP, którzy wielokrotnie nie przekazują wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy.

48. W tym celu DUP i PDUP powinni prowadzić rejestr wszystkich transferów środków pieniężnych, w przypadku których brakuje informacji, aby mieć możliwość określenia, który DUP lub PDUP powinien zostać zaklasyfikowany jako „wielokrotnie nieprzekazujący wymaganych informacji”.
49. DUP lub PDUP mogą zdecydować o traktowaniu DUP lub PDUP jako „wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji” z różnych powodów, jednak, informując o tej decyzji, powinni wziąć pod uwagę zarówno kryteria ilościowe jak i jakościowe.
50. Kryterium ilościowe oceny tego, czy DUP lub PDUP wielokrotnie nie przekazuje wymaganych informacji obejmuje:
- a) odsetek transferów, odnośnie których brakuje informacji wysłanych przez określonego DUP lub PDUP w pewnym okresie czasu; oraz
 - b) odsetek wysuniętych żądań, które zostały pozostawione bez odpowiedzi lub na które nie odpowiedziano w sposób adekwatny w określonym terminie.
51. Kryterium jakościowe oceny tego, czy DUP lub PDUP wielokrotnie nie przekazuje wymaganych informacji obejmuje:
- a) poziom współpracy DUP lub PDUP, do którego skierowane zostało żądanie, dotyczący poprzednich żądań o udzielenie brakujących informacji; oraz
 - b) rodzaj brakujących informacji (zob. na przykład pkt. 30 e).

Powiadamianie organów

52. Jeśli DUP lub PDUP zidentyfikował innego DUP lub PDUP jako wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji, powiadomienie przekazane organom określonym w drugim akapicie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847 powinno zawierać zgodnie z załącznikiem do niniejszych wytycznych:
- a) nazwę DUP lub PDUP zidentyfikowanego jako wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji;
 - b) kraj, w którym DUP lub PDUP uzyskał zezwolenie;
 - c) charakter naruszenia, w tym:
 - i) częstotliwość transferów środków pieniężnych, odnośnie których brakuje informacji,
 - ii) okres czasu, w którym zidentyfikowano naruszenia, oraz
 - iii) wszelkie powody, które DUP lub PDUP podaje, uzasadniając wielokrotne nieprzekazywanie wymaganych informacji;
 - d) szczegóły dotyczące kroków podjętych przez zgłaszającego DUP lub PDUP.

53. Obowiązki określone w drugim akapicie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847 stosuje się z zachowaniem obowiązku zgłaszania podejrzanych transakcji zgodnie z art. 33 dyrektywy (UE) 2015/849.
54. DUP i PDUP powinni niezwłocznie powiadomić stosowne organy o zidentyfikowaniu DUP lub PDUP wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji, jednak nie później niż w terminie trzech miesięcy od zidentyfikowania DUP lub PDUP wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji.
55. Następnie organy te powiadomią EBA.

Kroki, które należy podjąć

56. Kroki, które DUP odbiorcy lub PDUP podejmie w przypadku gdy inny DUP lub PDUP wielokrotnie nie przekazuje informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847 powinny być oparte na analizie ryzyka i mogą obejmować jeden z poniższych kroków lub więcej poniższych kroków (możliwe jest podjęcie innych kroków):
 - a) wydanie ostrzeżenia wcześniejszemu DUP w łańcuchu płatności informującego DUP lub PDUP o krokach, które zostaną podjęte, jeśli DUP nadal nie dostarczy informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847;
 - b) rozważenie tego, jak wielokrotne nieprzekazanie informacji przez wcześniejszego DUP w łańcuchu płatności oraz podejście DUP do odpowiedzi na takie żądania wpływa na ryzyko ML/TF związane z danym DUP oraz, jeśli dotyczy, monitorowanie w czasie rzeczywistym wszystkich transakcji otrzymanych od tego DUP;
 - c) wydanie kolejnego ostrzeżenia wcześniejszemu DUP w łańcuchu płatności informującego, że wszelkie przyszłe transfery środków pieniężnych zostaną odrzucone;
 - d) ograniczenie lub zakończenie stosunku gospodarczego z DUP wielokrotnie nieprzekazującym wymaganych informacji.
57. Przed podjęciem decyzji o zakończeniu stosunku gospodarczego, w szczególności w przypadku gdy wcześniejszy DUP w łańcuchu płatności jest bankiem respondentem z kraju trzeciego, DUP lub PDUP powinien wziąć pod uwagę, czy może poradzić sobie z ryzykiem w inny sposób, w tym poprzez zastosowanie wzmocnionych środków należytej staranności zgodnie z art 19 dyrektywy (UE) 2015/849.

ROZDZIAŁ III: Dodatkowe obowiązki PDUP

58. PDUP powinni upewnić się, że ich systemy i kontrole umożliwiają im wypełnienie obowiązku dopilnowania, aby wszystkie informacje o płatniku i odbiorcy, które towarzyszą transferowi środków pieniężnych, zostały zachowane z tym transferem. W związku z tym PDUP powinni zapewnić możliwość konwersji informacji przez system na inny format bez błędów i pominięć.
59. PDUP powinni korzystać wyłącznie z systemów płatności i przesyłania komunikatów umożliwiających dalszy transfer wszystkich informacji o płatniku lub odbiorcy, bez względu na tego, czy informacje te są wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847.⁴ W przypadku gdy nie jest to możliwe, na przykład ponieważ krajowy system płatności stosuje ograniczenia w zakresie danych, które mogą zostać wprowadzone do systemu, PDUP powinni wprowadzić alternatywny mechanizm przekazywania DUP odbiorcy stosownych informacji. Taki alternatywny mechanizm powinien być stosowany wyłącznie w krótkim okresie przejściowym, w którym systemy krajowe są dostosowywane, aby były zgodne z rozporządzeniem (UE) 2015/847 oraz niniejszymi wytycznymi.

⁴ Art.10 rozporządzenia (UE) 2015/847.

ROZDZIAŁ IV: Dodatkowe obowiązki DUP odbiorcy

Informacje niekompletne

60. DUP odbiorcy powinni stosować się do wskazań określonych w rozdziale II niniejszych wytycznych również w odniesieniu do informacji, które są niekompletne.

Weryfikacja informacji o odbiorcy

61. Weryfikując prawdziwość informacji o odbiorcy zgodnie z art. 7 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/847, DUP powinni rozważyć, czy ich stosunek z odbiorcą jest równoznaczny ze stosunkiem gospodarczym określonym w art. 3 ust. 13 dyrektywy (UE) 2015/849 oraz, jeśli tak, powinni zastosować środki należytej staranności wobec klienta zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849.
62. DUP mogą przyjąć, że wypełnili wymogi dotyczące weryfikacji określone w art. 7 rozporządzenia (UE) 2015/847 w przypadku gdy uprzednio zweryfikowali tożsamość odbiorcy zgodnie z prawem krajowym transponującym art. 13 ust. 1 ppkt. a oraz, jeśli dotyczy, art. 13 ust. 1 ppkt. b dyrektywy (UE) 2015/849 lub zgodnie z równoważnym standardem, jeśli tożsamość odbiorcy została zweryfikowana przed wejściem w życie przepisów transponujących dyrektywę (UE) 2015/849.

Ewidencja

63. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2015/847 DUP będą ewidencjonowali otrzymywane informacje o płatniku i odbiorcy zgodnie z art. 4-7 tego rozporządzenia.
64. Jednak w przypadku gdy DUP nawiązał stosunek gospodarczy z odbiorcą i transfer środków pieniężnych odbywa się w kontekście tego stosunku gospodarczego, DUP powinni wypełniać wymogi dotyczące ewidencjonowania określone w art. 40 dyrektywy (UE) 2015/849.

Tytuł III – Postanowienia końcowe i wykonanie

65. Właściwe organy i DUP powinni stosować się do niniejszych wytycznych po upływie sześciu miesięcy od daty ich wydania.

Załącznik - wzór powiadomienia

Powiadomienie zgodne z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/847*	
Nazwa DUP/PDUP zgłaszającego	
Adres DUP/PDUP zgłaszającego	
Data	
Nazwa DUP/PDUP wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji	
Nazwa kraju, w którym DUP/PDUP wielokrotnie nieprzekazujący wymaganych informacji posiada zezwolenie	
Krótki opis charakteru naruszenia oraz powodów podawanych przez DUP/PDUP wielokrotnie nieprzekazującego wymaganych informacji, jeśli dotyczy, uzasadniających naruszenie	
Krótkie podsumowanie kroków podjętych przez zgłaszającego DUP/PDUP w celu uzyskania brakujących informacji.	

*W celu uzyskania dalszych informacji i wskazówek, proszę zapoznać się ze wspólnymi wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru wydanymi na mocy art. 25 rozporządzenia (UE) 2015/847 dotyczącymi środków, które dostawcy usług płatniczych powinni podjąć w celu wykrycia brakujących lub niekompletnych informacji o płatniku lub odbiorcy, oraz procedur, które powinni wprowadzić w celu zarządzania transferem środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje wymaganych informacji.